

Chamaecyparis pisifera 'Plumosa'

cyprysik groszkowy 'Plumosa'

(C) fot. Monika Pawlonka

Stara odmiana sprowadzona do Europy przez J.G. Veitcha w 1861 roku. Odmiana o pokroju drzewiastym, bardziej zagęszczona niż gatunek, o nieco kędzierzawych rozgałęzieniach. Drzewa w Polsce mogą dorastać do 15-20 m wysokości. Ulistnienie przejściowe między igielkowatym, a łuskowatym. Łuski są bardziej wydłużone i bardziej odstające niż u gatunku (przypominające igielki). Dawniej była to jedna z najczęściej uprawianych odmian, obecnie wyparta przez formy z tej grupy, o ulistnieniu złotożółtym. Nadaje się do sadzenia pojedynczo w ogrodach przydomowych, w założeniach parkowych, osiedlowych, dużych ogrodach naturalistycznych, parkach i ogrodach historycznych.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Beissner; wprowadzenie do handlu: J.g. Veitch 1861 Wielka Brytania
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł) igły zimozielone

nasłonecznienie stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża roślina tolerancyjna

rodzaj gleby roślina tolerancyjna

walory ozdobne z liści/igieł
roślina zimozielona

zastosowanie ogrody przydomowe
parki
zieleń publiczna
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)

strefa 5b

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Chamaecyparis pisifera* 'Plumosa' w Polsce

BÓR Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych

